

נולדה ב-1883
ברוסיה
ונפטרה
במדינת
ישראל ב-
1972.

הקימה את
בית הספר
החקלאי
בנהלל.

הקימה את
"חוות
העלמות"
לחינוך נשים
לעבודה
חקלאית
ומשק בית.

למדה
חקלאות
ברוסיה וב-
1909 סיימה
את לימודי
הדוקטורט
בהצטיינות.

לקראת סוף ימיה
החליטה אנה
לתרום את ביתה,
עם אוסף
האומנות שבו
הכולל את
ציוריה, למען
תושבי ירושלים.

הייתה אחות
וציירת
ישראלית
שזכתה בפרס
ישראל.

ציירה בעיקר
את ירושלים
והסביבה.

נולדה בצ'כיה
ב-1894
ונפטרה ב-
1980 במדינת
ישראל.

כיהנה 18
שנים כחברת
כנסת ועשר
שנים כסגן
יושב ראש
הכנסת.

הייתה
ממקימות
מועצת
הפועלות,
תנועת נשים
שפעלה למען
זכויותיהן של
נשים בתחומים

נולדה ב-1895
באוקראינה
ונפטרה ב-
1975 במדינת
ישראל.

בשנת 1926
עלתה עם בן
זוגה, ישראל
אידלסון,
לארץ
ישראל.

עבדה במשך
מספר שנים
לפני לימודיה
באוניברסיטת
הכמורה.

הייתה
האישה
הראשונה
שזכתה בפרס
נובל והאדם
הראשון שזכה
בשני פרסי

למדה כימיה
ופיזיקה
בסורבון בפריז
והייתה
האישה
הראשונה
שלימדה שם.

נולדה בפולין ב-
1867 ונפטרה
ב-1964 כנראה
בשל חשיפה
מוגזמת
לחומרים
רעילים.

נולדה ב-

1921

בהונגריה

והוצאה

להורג

בירייה

בשנת 1944.

למדה שנתיים

בבית הספר

החקלאי

בנהלל, והקימה

את קיבוץ שדות

ים.

ב-1943

התנדבה להיות

צנחנית לעזרת

יהודי אירופה

וב-1944,

הוצנחה

ביוגוסלביה

שבאירופה.

נתפסה כאשר

חצתה את גבול

הונגריה.

בנובמבר 1944

הוצאה להורג

בירייה באשמת

בגידה בהונגריה.

אישה אפרו-

אמריקאית

שנולדה

באלבמה

שבארצות

הברית.

ידועה בעיקר

בשל העובדה

שב-1955,

היא סירבה

לפנות את

כיסאה לאדם

לבן.

בעקבות מעצרה
הוביל מרטין לותר

קינג את חרם

האוטובוסים של

מונטגומרי אשר

בעקבותיו ביטלה

חברת האוטובוסים

הציבורית את

מדיניות ההפרדה

הגזעית שלה.

ב-1996 העניק לה
הנשיא ביל קלינטון
את מדליית החירות

הנשיאותית וב-

1999 הוענקה לה

מדליית הזהב של

הקונגרס על

פעילותה נגד

גזענות.

קצינים בריטים
הציעו לה להישאר
במצרים, אך היא
סירבה וחזרה לארץ
להמשכת
פעולותיה, שתרמו
תרומה חשובה
לניצחון בעלות

הייתה מרגלת
שהעבירה מידע
לצבא האנגלי
על צבאות
התורכים
והגרמנים,
ששלטו אז
בארץ ישראל.

נולדה בארץ
ישראל בשנת
1890 והתאבדה
בשנת 1917
מפחד שלא
תעמוד בעינויי
הטורקים ותגלה

ב- 1917
הצטרפה
לארגון 'ניל"י'-
נצח ישראל לא
ישקר.

הייתה שרת
העבודה, שרת חוץ
וראש ממשלה.
חייבה את הגברים
שבאו במגע איתה
לקבל אותה כמו
שהיא- אישה
המשחקת כאישה
במגרש של גברים.

הייתה ראש
ממשלה בזמן
מלחמת יום כיפור.
ב- 1974 החליטה
להתפטר, בעקבות
פעילות תנועות
המחאה נגדה.

הייתה ראש
הממשלה
הרביעית של
מדינת ישראל
והאישה היחידה
שנבחרה לתפקיד
זה במדינת
ישראל.

נולדה ב-1898
באוקריאנה
ונפטרה ב-
1978 במדינת
ישראל.

בגיל קטן חלתה
בשפעת חריפה,
שתוצאותיה
הקשות היו בכך
שהיא נהייתה
עיוורת, חרשת
ובסופו של דבר-
אילמת.

למדה לקולג'
רדקליף, אותו
סיימה
בהצטיינות,
בעזרתה של
מורתה הנאמנה
שליוותה אותה
ולימדה אותה
מילדותה.

כתבה שירים,
מאמרים,
סיפורים
ופרסמה
אוטוביוגרפיה
של עצמה.

לאחר
הלימודים
החלה בפעילות
פוליטית ותמכה
במגזרים
חלשים כגון:
נשים, שחורים,
נכים ועיוורים.

נולדה
בסלובקיה ב-
1914
וב-1944
הוצאה להורג
על ידי
הנאצים.

ב-1939 עלתה
לארץ ישראל
והצטרפה לקיבוץ
מענית שם עבדה
בכל מיני עבודות
שדה וחקלאות
קשות.

כשנודע לה על
שליחת צנחנים
לארצות שכבשו
הנאצים היא
התנדבה
לפעולה.

הצליחה לפנות
עם עוד צנחנים
60 חיילים
וקצינים מצבאות
ארצות הברית
ובריטניה, אך
נפלה בשבי
בנובמבר 1944.

עבדה
בתלישת
גרעיני
חומוס,
עבודה
שנחשבה
לקשה

עבדה 40
שנה ברפת
והיא נחשבת
לרפתנית
הראשונה
בישראל.

עבודתה
הראשונה
בארץ ישראל
הייתה
בפרדס,
עבודה שהיא
אהבה

נולדה בשנת
1889
באוקראינה
ונפטרה
בשנת 1970
במדינת
ישראל.

יזמה את
הקמת ארגון
"הדסה"
במטרה
להביא לארץ
שירותי
רפואה.

עמדה בראש
מוסד עליית
הנוער אשר
העלה בני נוער
לארץ אחרי
מלחמת
העולם

הקימה את
בית הספר
הראשון בארץ
לעבודה
סוציאלית
ועסקה
בשיקום נוער
עבריו.

נולדה בשנת
1860
בארה"ב, שם
התגוררה רוב
חייה ופעלה
בתחומי
החינוך